

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tribunal Poenitentiæ Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut
Reo Posterior De Confessario Ut Judice**

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 2. Resolutiones particulares de licito usu notitiæ ex Confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

faciat 1. ita clam vel sub tali prætextu, ut neque directè neque indirectè reveletur sigillum, nec sit periculum revelandi; 2. sine omni, sed injusto tantum, pœnitentis gravamine; 3. ex gravi causa seu utilitate; & 4. non sit talis usus ei specia-liter Jure vel præcepto aliquo humano prohibitus. Alii aliter hanc sententiam declarant, & in deductis inde Resolutionibus multum discordant.

Sed Dicast. *Diss. 12. n. 140.* asserit, sententiam istam jam non amplius posse sustineri post Decretum Clem. VIII. quia Pontifex, cum in §. 4. illius Decreti superioribus Regularium usum notitiae, ex Confessione acceptæ, prohibeat ad extera-
nam gubernationem, & quidem *illimita-
tè*, ut faretur Tan. *l.c.n. 143. v. Regula III.* unacum aliis adversariis, adeoque in omni casu; omnino supponit, ejusmodi usum debuisse jam antè à Jure naturali & divi-
no fuisse prohibitum; cum nullum Jus aut Præceptum humanum etiam Pontifi-
cis se solo possit obligare in omni casu. Si autem Jure naturali & divino prohibitum est superioribus, ut notitia Confessionis ad externam gubernationem, tunc eodem Jure videtur etiam prohibitum esse omnibus aliis illâ uti ad alias externas a-
ctiones pœnitenti ingratas & molestas; cum respectu omnium sit eadem ratio, idemque periculum mali; sicut jam ante Dicast. bene obseruavit etiam Card. Lug.
Diss. 23. n. 94. & 95.

Rationes quoque quibus eadem sen-
tentia innititur, non urgunt. Inprimis enim dicunt, sigillo nihil prohiberi nisi revelationem. Sed contrarium ostendum est *num. 244.* Deinde ajunt, nem-
inem per auditionem Confessionis priva-

ri Jure suo. Et neque nos hoc nega-
mus. Cum autem subsumunt: atqui Confessarius ante auditam Confessionem habuit Jus & obligationem negandi v.g. indigno suffragium occultum in Electione ad Prælaturam &c. ergo habet etiam post auditam Confessionem. Respondetur cum dist. Ante habuit Jus negandi suf-
fragium indigno, si indignitatem illius aliunde novit, concedo; si ex sola Confes-
sione novit, nego; ergo idem Jus, quod ante habuit, & non habuit, habet, & non habet etiam postea. Et haec nostra di-
stinctio adhibetur à multis ex ipsis adver-
sariis quoad obligationem negandi suffra-
gium indigno, ajuntque Confessarium, sicut ante, ita etiam post esse obligatum negare suffragium indigno, si aliunde; non item si ex sola Confessione noverit es-
se talem. Tan. *l.c.n. 143.*

247. Ex quibus omnibus meritò sta-
tuitur hîc fundamentalis & universalis ista
Regula: Licitum est uti notitiâ Confes-
sionis, si & sine omni periculo revelan-
di sigillum, & sine omni pœnitentis in-
commodo fieri possit; illicitum autem est,
si alterutrum interveniat. Unde jam sunt seqq.

§. II.

Resolutiones particulares de licto usū notitiae ex Confessione.

248. I. Licitum est uti notitiâ Confes-
sionis ad hoc 1. ut quis oret DEUM pro suo pœnitente. 2. ut de auditis in
Confessione consulat libros aut homines doctos ad proprium profectum in scien-
tia. 3. ut discat alios melius juvare & di-
rigere. 4. ut ipse vitet loca, pericula,

T 3

per-

personas, ludos, cibum, potum &c. quæ ex Confessione novit fuisse pœnitenti occasionem peccati, aut damni in bonis corporis, fortuna &c. 5. ut moribus & genio hominum ex Confessione notis se accommodet &c. Coninch. Diff. 9. n. 18. Lug. n. 101. quia ejusmodi usus nec involvit ullum periculum revelationis, ut pono; nec pœnitenti ullum assert ~~in~~commode, adeoque etiamsi usus iste notitia Confessionis sciatur esse licitus, Sacramentum tamen Pœnitentiae nemini reddit odiosum aut difficilium, quam per se sit.

249. II. Licitum est ulterius etiam uti notitiâ Confessionis ad hoc. 1. ut quis de peccatis ex sola Confessione cognitis concionetur; modò non dicat, sibi ex Confessione esse nota, propter scandalum & periculum revelationis. Fag. Prac. 2. lib. 6. cap. 2. n. 4. vel cœtus, coram quo concionatur, non sit valde parvus. v. g. Novitiorum, Monialium &c. Dian. p. 5. tr. II. Ref. 36. & sup. n. 227. 2. ut, cùm audit homicidam v. g. esse captum, interroget ideo, quis ille sit, quia Cajus non pridem ipsi confessus est homicidium: modò tamen ita cautè interroget, ut Cajum non reddat suspicuum, vel aliter incommodando lœdat. Vide Gobat tr. 7. & n. 920. 3. Ut pœnitentem interroget de peccato ex sola complicitis Confessione noto: modò illi de hujus Confessione nullam suspicionem moveat. Palao de pœnit. p. 19. §. 3. n. 18. de quo nos sup. n. 104. & 230. Ratio horum est, quia etiam iste usus notitia Confessionis nec revelat sigillum, nec pœnitenti est incommodo. 4. ut Confessarius vel Superior remittat rigorem, cor-

rigat parsimoniam, vel modum suum agendi, quem pœnitenti vel subdito ex sola ejus Confessione novit esse ingratum, etiamsi ille advertat propter confessa sua peccata id fieri. Lug. I.c. Sed ego hunc usum ideo solùm concedo esse licitum, quia pœnitens ipso facto dat licentiam ilius. sup. n. 197. 5. ut signa majoris amoris exhibeat pœnitenti ob ejus innocentiam, ut familiariùs agat cum illo ob ilius erga se confidentiam, vel ob spiritualem ejus indigentiam ex sola Confessione notam. Lugo n. 102. Tamb. de Conf. lib. 5. cap. 6. §. 2. n. 2. & sequitur Gobat. Sed neque hæc admitto, nisi pœnitens verbo aliquo vel facto ostendat se consentire: quia per hæc Confessarius indicat extra Confessionem se nōsse, que in ea pœnitens manifestavit, & sub sigillum cadunt; ergo non sunt tantum locutio indirecta, ut vult Lug. n. 103, sed etiam sunt aliqua revelatione sigilli, nec possunt fieri sine licentia pœnitentis. Non sufficit autem præsumpta, sed debet esse verbo vel facto expressa. sup. n. 197. Certè experientia constat, non omnes, qui confidenter alicui Confessario gravia sua peccata vel innocentiam manifestant, etiam semper externam ejus benevolentiam vel familiaritatem habere acceptam. Universim autem

§. III.

De usu notitiae ex Confessione illicito ob revelationem sigilli.

250. III. Illicitum est, ut Superior v. g. ob peccatum pœnitentis ex sola ejus Confessione notum fore, per quas iste noctu egrediebatur, obstruat; ut lo-

cum,